

Befaling til at tage den bort igjen. Paa samme Maade blev det for et Par Aar siden foreslaaet, at man provisorisk skulde lægge en Vaanegaard derude, som naturligvis efterhaanden vilde gaa over til at blive permanent. Paa den Maade kommer man fra Aar til Aar med Forslag og udfører til Dels rent administrativt disse Forslag, hvorved Citadellet lidt efter lidt vil forvinde, formodentlig saaledes, at vi faktisk ikke faae en eneste Skilling mere for den Grund, end Staten har faaet for hele det øvrige Fæstningsterrain. Det er en Fremgangsmaade, som jeg ikke kan være med til. Det forekommer mig at være en uafviselig Pligt for Ministeriet at forelægge en samlet Plan over, hvorledes det har tænkt sig Citadellens Grund benyttet. Der er formaal nok, som kræve at fuldstgjøres gennem en fornuftig Anvendelse af dette Areal; Havneværsemet ønsker Udvidelser; der er Tale om Frilagere; der er Tale om Jernbaneanlæg; en Del af Grunden kunde benyttes til Byggeareal, til offentlige Parke, Promenader og andet lignende. Men under alle Omstændigheder er det i høieste Grad ufornuftigt at holde paa Citadellet paa den Maade som man nu bærer sig ad. Derfor maa jeg for mit Vedkommende stemme imod den foreslaaede Bevilling til militære Nybygninger i Kastellet, og jeg kan ikke Andet end beklage, at den høitærede Krigsminister har anset sig beføiet til allerede i Aar paa forventet Tillægsbevilling at lade opføre en anden Bygning derude. Det er Benge, som ere fuldstændig fastede bort; thi det er fra alle Sider forudsat, at Citadellet dog inden ret lang Tid vil være at nedlægge som militært Etablissement.

Ordføreren (Holstein): Jeg maa dog bestemt forvare mig imod, at den Udtalelse af den høitærede Minister er rigtig, at der ikke er gjort bestemte og saglige Indvendinger mod hans Budget ved 2den Behandling. Til saglige Indvendinger regner jeg ubetinget den Betragtning, der er fremkommen saavel i Betænkningen som fra Thingets Side, at visse Udgifter maa anses for uheldige for Tiden paa Grund af den Forbindelse, hvori de formentlig staa med Forsvarsordningen, og derfor ikke bør fremstilles og iværksættes som paatrængende. Dette gjælder de fleste og aller vigtigste af de Poster, den høitærede Minister nævnedes, navnlig ogsaa de to, han gjentog i Dag, nemlig den ene til Ombygning eller Omdannelse af Fortet paa Tre Kroner og den anden til nye Kanoner. Naar den høitærede Minister sagde, at vi fulgte det System med Hensyn til nye Be-

villinger, at vi sagde, at de vare nye, og derfor gav vi dem ikke, og med Hensyn til de gamle, at de vare gamle, og derfor gav vi ikke dem, skal jeg gjøre opmærksom paa, at med Hensyn til de gamle ligger det ganske simpelt i, at Ministeriet selv var overbevist om, at den Motivering, der var givet i Fjor, ikke var tilstrækkelig til at hævide deres Berettigelse, idet Ministeriet selv i Fjor har afviseseret ved Nægtelsen og i Aar ikke har givet ny Motivering deraf (Afbyrdelse af *Mærineminister*en). Ja, jeg paastaar slet ikke, at det skal være en Tilslutning, der skal binde Ministeriet til evig Tid, men jeg mener, at naar Ministeriet vil gjentage saadanne Bevillinger, som det selv har erkjendt burde opsættes, bør det anføre nye Momenter derfor, og her er der aldrig anført Andet end det evindeligt tilbagevendende, at jo længere Tid der gaar, desto mere paatrængende bliver Bevillingen. Det er af de almindelige Argumenter, der, ligesom alle Rette i Mørke ere graa, alle ere lige kraftige, thi de ere ikke til at se igjennem i Detaillerne; det er Argumenter, der ikke kunne kontrolleres. Forøvrigt vil jeg tilføie, at ligesom tidligere er naturligvis den finantsielle Betragtning afgjørende ved alle militære Bevillinger. Foruden den militære Betragtning, der ligger i Forholdene, spiller den finantsielle Betragtning en meget betydelig Rolle, men den tror jeg tilstrækkelig at have fremhævet, og derfor skal jeg ikke gjentage den her. Man vil ikke gaa ud over en vis Sum til militære Formaal. Denne Betragtning falder fuldstændig ind under Kategorien af de Bevillinger, der findes under § 26, saa at, naar der ikke er fremdraget særlige Grunde fra vor Side, er det, fordi der er ingen Anledning dertil.

I Anledning af de Bemærkninger, den høitærede Minister gjorde om vore militære Udgifter, skal jeg fremhæve, at det forekommer mig, at den meget ærede Minister derigjennem fuldstændig har billiget eller givet et overordentlig godt Argument for, at den Politik, der hidtil er fulgt af Flektallet her i Thinget, er rigtig, thi den Beregning, den høitærede Minister stillede op, er bygget paa vort hidtilberørende Budget, altsaa paa Finantsloven i Fjor, og efter den Beregning viser det sig, som den høitærede Minister ophyste, at Udgiften til Hær og Flaade i Danmark er den samme som Udgiften til Hær og Flaade i Tyskland, dog saaledes, at Udgiften til Hæren er her 5½ Kr. pr. Individ, men i Tyskland 7,8 Kr., medens Udgiften til Flaaden her er 3 Kr. pr. Individ og i Tyskland kun omtrent 1 Kr. Der er altsaa en noget anden